

Moje spomienky...

Písal sa rok 1980 a moje nohy ma niesli do prvého dňa v novej škole. Bola to Stredná priemyselná škola stavebná v Trnave na Lomonosovovej ulici 7. Menšia nervozita otriasala mojim telom, no vedel som, že moja voľba bola tá najlepšia. V stavebníctve som videl svetlú budúcnosť – tak je tomu aj v súčasnosti. Dokonca som sa aj v tomto odbore uplatnil. Som spolumajiteľom firmy Zippa, s.r.o, ktorá je zameraná na výrobu betónových prefabrikátov. Na tom, kde som dnes, má veľký podiel aj naša škola, ktorá mi dala základy stavebníctva, ako aj potrebnú odvahu do života.

Boli sme len druhá trieda v poradí na škole, ale v myšliach učiteľov sme zostali na sto percent doteraz. Už vtedy boli za katedrami učitelia ako Ing. D. Slušný, Ing. K. Jakubčík, Ing. A. Budaiová, D. Janošovská a v poslednom rade súčasný pán riaditeľ - Ing. J. Godály. Ten vtedy začínal ako profesor „zelenáč“. V triede nás bolo 44 a 44 nás aj úspešne ukončilo štúdium. Vtedy sme maturovali z ruského jazyka, slovenského jazyka a zo staviteľstva. Počas nášho štúdia sme nepoužívali žiadne počítače. Všetko sme robili ručne. Ako celé štyri roky, tak aj na maturite.

Založili sme tiež volejbalový tím, ktorý sme udržiavali na vysokej úrovni, a ktorý bol pýchou školy (aspoň sa to hovorilo). Tak ako dnes, aj my sme mali rôzne výlety a exkurzie, na ktoré s mojimi spolužiakmi spomíname, akoby boli včera. Samozrejme, lyžiarsky kurz, ktorý sa nezaobišiel bez problémov s občerstvením. Ale boli aj ďalšie nezabudnuteľné akcie, napr. výlet do Prahy a pod.

Na tejto škole sa od mojich čias vystriedalo mnoho príslušníkov našej rodiny. No posledné štyri roky sem chodí aj môj syn. Takto sa mi každý deň naskytuje možnosť porovnávať dnešné štúdium na SPŠS s tým mojim. Myslím si, že nič sa nezmenilo, iba pribudlo niekoľko nových profesorov, tried, počítačov a predmetov. Inak je to stále tá dobrá stavebná, ktorej vôňa vás „prefacká“ pri každom príchode. Disciplína vyučovania tu už asi zostane, až kým nepadne posledný kameň.

Aj keď bola naša škola vždy disciplinovaná, vždy tiež vedela, kedy je čas na zábavu a kedy na voľno. Je to vidieť aj dnes a myslím si, že študenti môžu byť len radi, kde študujú - ako sme boli tomu aj my.

Ak nie, určite si to uvedomia v poslednom ročníku (ako to je u väčšiny) alebo až s určitým odstupom času. Ja to tak robím pravidelne a nikdy som neľutoval môj prvý deň na škole v roku 1980...

Igor Kirka

absolvent 1980 - 1984